



CONTEXT

LA GRANDE BOUFFE

Síria es converteix en la pizza del desig

Bashar Al-Assad, un dels personatges més sinistres de la política actual, ha fugit per segona vegada de Síria, el país que ha governat junt amb el seu pare els darrers cinquanta anys. Al-Assad és el compendi perfecte de debilitat, covardia i crueltat. El gran eunuc de la política internacional.

Síria està contenta. La gent surt a celebrar la fi d'un règim dictatorial infame i és justa la seva alegria, però alhora que alliberar-se d'un tirà, Síria està a un pas de la seva desaparició. Masses rapinyaires volen al seu entorn.

Els aparents alliberadors de Síria han estat i són encara els dictadors d'un bon grapat de països. L'islamisme radical, per molt que vulgui disfressar-se de moderat, no és la millor garantia pels sirians. La seva ideologia és absolutament el contrari de la multiculturalitat siriana. L'islamista només accepta la uniformitat de les armes i la religió. La resta, les seves pròpies dones per exemple, ja no entren al paradís.

D'altra banda, el nord de Síria és objecte de desig per Turquia i els kurds el fruit d'aquest desig. A poques hores de la fugida d'Al-Assad, els turcs han iniciat ja



una ofensiva contra aquesta zona sense més explicació que l'afany inconfessable d'acabar amb un contenciós històric.

Per si no en tinguessin prou, els sirians veuen atònits com l'omnipresent Netanyahu ha iniciat la seva particular visió nacionalista envaint el sud del país per motius de seguretat. Magnífica la estratègia del genocida Netanyahu que es permet el luxe de conquerir nacions independents per salvaguarda la sacrosanta Israel i més magnífic encara el silenci del món civilitzat.

Certament el final del règim d'Al-Assad és un respir per qualsevol ciutadà del món. Per una vegada podem gaudir veient com el mal ha de retirar-se als quaters d'hivern malgrat saber que d'una manera o altra, més tard o d'hora tornarà. Síria no té aquest marge de llibertat condicionada. És més que segur que els conqueridors islamistes imposaran la seva pròpia dictadura, que els kurds viuran l'assetjament turc i que Netanyahu plantarà la seva bandera en l'actual Síria. No n'hi ha prou amb la fugida d'un personatge indigne. En queden masses.

